

Д-ръ Г. И. Кацаровъ.

## Аристофанъ за комунизма.

Единъ добъръ познавачъ на старата история казва въ едно свое съчинение: „стариятъ свѣтъ се показва раздвиженъ до основа отъ сжщитѣ жизнени въпроси, които и до днесъ още, отчасти неразрѣшени, занимаватъ всѣки честенъ човѣкъ“. Пълната истина на тия думи, изказани прѣди половина вѣкъ, се вижда особно днесъ, когато социално-економическиятъ животъ на древността почна да се изучава по-основно, а това стана, слѣдъ като науката за класическата древностъ излѣзе отъ изолираното си положение и доби свързка съ модерната наука за държавата.

Отъ начало на IV в. пр. Хр. въ Гърция економическитѣ противорѣчия силно се изолирватъ, вслѣдствие капиталистическото развитие на обществото. Позомелниятъ имотъ почналъ да се натрупва въ ржцѣтъ на малцина, срѣдното селско съсловие отпада и се намалява; даже и въ градската индустрия едрото производство съ робски сили добива надмощие и изтиква свободната работа. Поради това въ голѣмитѣ градове, особно въ Атина, се намира безимотна маса, истински пролетариатъ; послѣдниятъ живѣе въ стопанско робство, и то въ една напълно демократическа държава, която е основана върху принципа на равенството; за него това политическо развитие е празна фраза; суверенниятъ пролетарий гладува. По психологическа не-